

KONINKRIJK. SUPPLEMENT 10

[DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] DE HEER DES HUIZES en DE ARBEIDERS EN DE OOGST

“De gelijkenis van de heer des huizes” in Matteüs 13:51-52
en “de gelijkenis van de arbeiders en de oogst” in Matteüs 9:35-38 zijn gelijkenissen over
GETUIGEN IN GODS KONINKRIJK.

A. DE GELIJKENIS VAN DE HEER DES HUIZES

Lees Matteüs 13:51-52.

Jezus vertelt de gelijkenis in de vorm van *een stelling*. De stelling gaat over wie werkelijke Schriftgeleerden zijn.

In de tijd van Jezus Christus waren er vele Schriftgeleerden (rabbi's), die door andere Schriftgeleerden opgeleid waren. Zij concentreerden zich vooral op de ceremoniële wet en voegden er steeds nieuwe uitleggingen en toepassingen aan toe. Zo ontstond “de overlevering (traditie) van de ouden”(Matteüs 15:2, zie les 25. Maar deze Schriftgeleerden waren in Gods ogen niet de echte Schriftgeleerden.

Jezus zegt dat de echte Schriftgeleerden mannen zijn die goed in de zaken van het Koninkrijk van God onderwezen zijn! “Onderwezen zijn in de zaken van het koninkrijk van God” betekent letterlijk: “een discipel geworden zijn in het Koninkrijk van God”. “Een discipel” is een volgeling en een leerling van Jezus Christus, de Koning van het koninkrijk! “Het Koninkrijk van God” is het soevereine koningschap van God in de harten en levens van mensen, dat resulteert in hun volledige verlossing, hun samenstelling tot één wereldwijde Gemeente/Kerk en hun invloed in de samenleving in de tegenwoordige tijd en het tot stand komen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde na de wederkomst van Christus.

Een ware Schriftgeleerde is een volgeling, niet van een of ander leraar (van de wet), theoloog of kerkgenootschap, maar van Jezus Christus. Een ware Schriftgeleerde heeft zijn opleiding niet ontvangen door middel van onderricht in de overleveringen (tradities) van de ouden (vroegere rabbi's), maar door middel van onderricht in alles wat betrekking heeft op het Koninkrijk van God! Een ware Schriftgeleerde erkent (belijdt) Gods soevereiniteit over zijn hart en leven; hij volgt Jezus Christus als discipel en leert steeds van Jezus Christus, vooral in de zaken van het koninkrijk van God.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

De heer des huizes. Hij beheert het eigendom en zaken van de eigenaar.

De voorraad. Dit is de bergruimte waar alle waardevolle bezittingen geborgen wordt. In deze bergruimte zijn oude dingen en nieuwe dingen. Wanneer deze dingen nodig zijn, haalt de heer des huizes ze tevoorschijn. Deze elementen worden goed begrepen.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs hoofdstuk 13.

Matteüs hoofdstuk 13 bevat acht gelijkenissen van Jezus. Gelijkenissen die niet begrepen worden, blijven “raadsels” voor mensen (Matteüs 13:11-15). Daarom vraagt Jezus, “Hebt u dit alles begrepen?” (Matteüs 13:51).

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 13:52.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis moet uit de illustratie afgeleid worden.

3. Bepaal welke details in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elk bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

De heer des huizes of de beheerder van het huis. Dit is een relevant detail, omdat hij de ware Schriftgeleerde, dat wil zeggen, elke ware Bijbelleraar of Bijbelstudent vertegenwoordigt. De Schriftgeleerden hier vertegenwoordigen discipelen van Jezus Christus, vooral zij die voortkomen uit de gelederen van de oudtestamentische Schriftgeleerden, dat wil zeggen, mensen die voorheen “rabbi” of Schriftgeleerde waren. Later was de apostel Paulus een voorbeeld van zo een Schriftgeleerde.

De voorraad en zijn schatten. Hoewel deze elementen niet uitgelegd worden, zijn zij relevant en vertegenwoordigen het innerlijke leven van de mens met al de schatten daarin die hij zijn leven lang verzameld heeft. “De oude dingen” zijn al de geestelijke schatten die hij door zijn studie van het Oude Testament bijeen verzameld heeft. “De nieuwe dingen” zijn al de geestelijke schatten die hij tijdens zijn volgen van Jezus Christus bijeen verzameld heeft en die inmiddels in het Nieuwe Testament opgetekend staan. Er zijn heel veel schatten in het Oude Testament, zoals bijvoorbeeld Gods trouw, liefde en gerechtigheid. Een echte Schriftgeleerde, dat wil zeggen, een echte leraar of student van de Bijbel is in staat om schatten uit zowel het Oude Testament als het Nieuwe Testament tevoorschijn te brengen. Hij is enerzijds een student van de Bijbel en anderzijds een leraar van de Bijbel die deze oude en nieuwe geestelijke schatten aan anderen leert.

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de heer des huizes in Matteüs 13:51-52 gaat over “discipelschap in Gods Koninkrijk” en over “getuigen in Gods Koninkrijk.”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “De leraren in Gods Koninkrijk hebben de verantwoordelijkheid en plicht om het Oude Testament en het Nieuwe Testament te bestuderen en alle schatten daarin verborgen aan het licht te brengen. En zij hebben de verantwoordelijkheid en plicht om deze schatten toe te passen op hun eigene leven en door te geven (te onderwijzen) aan andere mensen.”

Discipelschap en getuigen zijn twee fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De leraren in Gods Koninkrijk studeren de Bijbel en brengen alle schatten daarin aan het licht. Zij horen een goede opleiding te ontvangen, moeten trouw vasthouden aan de eeuwige waarheden van de Bijbel, en in staat zijn om deze waarheden toe te passen op de nieuwe omstandigheden die zij tegenkomen. En zij hebben de verantwoordelijkheid om wat zij in de Bijbel leren door te geven aan andere mensen.

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Ontdek en bespreek. Hoe kun je wat deze Bijbelgedeelten leren vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

Aantekeningen.

Ezra 7:10. Ezra richtte zijn hart op drie disciplines: Ten eerste bestudeerde hij Gods Woord. Ten tweede paste hij wat hij leerde in zijn eigen leven toe. Ten derde leerde hij Gods Woord aan andere mensen. De volgorde van deze drie disciplines is belangrijk voor elke leraar van de Bijbel!

Matteüs 23:3-4. Jezus berispte de schriftgeleerden van de Joden en de Farizeeën, omdat zij niet deden wat zij aan andere mensen leerden! Dit is een waarschuwing voor elke leraar van de Bijbel!

Handelingen 20:18-27. Paulus leefde een transparant leven dat door andere mensen geobserveerd werd. Hij diende God in nederigheid. Hij leerde andere mensen het hele raadsbesluit of wil van God zoals het in het Oude en het Nieuwe Testament opgetekend staat. Maar hij leerde niets wat geen nut voor de toehoorders had.

1 Korintiërs 4:6. Hij beperkte zich tot wat er duidelijk in de Bijbel opgetekend staat. Hij heeft niets aan de Bijbel toegevoegd of daarvan weggenomen (Openbaring 22:18-19).

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) De leraren in Gods Koninkrijk moeten voldoende toegerust worden.

De tekst zegt letterlijk: “Iedere Schriftgeleerde die *eens en voor altijd* (aoristus tijd) als een discipel van het Koninkrijk van God opgeleid is ...” Ieder leraar (of herder/pastor, oudste/ouderling of arbeider) in het Koninkrijk van God zou een discipel van het Koninkrijk van God moeten zijn! Hij zou persoonlijk het koningschap of soevereine heerschappij van Jezus Christus over zijn hart en leven moeten erkennen (belijden). Terwijl een Joodse Schriftgeleerde een student was van het Oude Testament en vooral van alle tradities (overleveringen) die tussen de ballingschap en de tijd van Jezus aan de Wet door een lange rij rabbi's toegevoegd werden, moet de christen Schriftgeleerde (leraar van Gods Woord, de Bijbel) opgeleid worden in de aangelegenheden van het Koninkrijk van God, zoals in het Nieuwe Testament en vooral in de Bergrede en de gelijkenissen van Jezus Christus opgetekend staan.¹ Hij moet onderricht zijn in de aard van het Koninkrijk van God, hoe je in het Koninkrijk van God binnen kunt gaan, hoe je in het Koninkrijk van God kunt leven en hoe je het Koninkrijk van God kunt verkondigen aan anderen in de wereld.

(2) De leraren in Gods Koninkrijk hebben de verantwoordelijkheid om te zorgen voor hun huishoudingen.

Jezus beschouwt deze leraren en arbeiders die opgeleid zijn als een discipel van Gods Koninkrijk als beheerders van huishoudingen. Zij zijn belangrijke mensen, omdat zij de verantwoordelijkheid hebben om voor hun huishoudingen en de mensen die aan hen toevertrouwd zijn, te zorgen. God heeft Zijn zeer kostbare schatten aan hen toevertrouwd (Matteüs 2:11; 6:19-21; 12:35; 13:44; 19:21). “Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen” (Matteüs 13:11). De schatten bestaan uit kennis van de Bijbel, dat wil zeggen, kennis over de christelijke leer en leven. Het is de verantwoordelijkheid en plicht van de christen arbeider om deze kennis aan andere mensen over te dragen en daarmee te beginnen in zijn eigen huisgezin en plaatselijke gemeente.

(3) De leraren in Gods Koninkrijk hebben het vermogen om uit hun voorraad nieuwe zowel als oude schatten tevoorschijn te halen.

De verschillen tussen de Joodse Schriftgeleerden (leraren van de wet) en Jezus Christus zijn de volgende:

Jezus Christus sprak de waarheid (Johannes 14:6; 18:37). De Joodse leraren werden gekenmerkt door corrupte en ontwijkende redeneringen. Zij voegden vele van hun eigen meningen en besluiten als regels toe aan Gods Wet (Woord), of negeerden de geestelijke betekenis van Gods Woord (Matteüs 5:17-48).

Jezus Christus sprak over belangrijke zaken, over leven en dood, over eeuwige leven en eeuwige verdoemenis, (Matteüs 25:46; zie Paulus in Handelingen 20:27,20). De Joodse leraren verspilden veel tijd aan onbelangrijke zaken (Matteüs 23:23).

Jezus Christus had systeem in Zijn onderricht (bijvoorbeeld de Bergrede en Zijn andere onderwijzingen). De Joodse leraren bazelden maar door zoals de Talmud ook toont.

Jezus Christus maakte mensen nieuwsgierig door gelijkenissen (Matteüs 13:3-51) en concrete voorbeelden (Matteüs 5:21 - 6:24) te vertellen. De toespraken van de Joodse leraren waren dikwijls droog als gort.

Jezus Christus sprak en handelde (bv. door Zijn wondertekenen) als de grote Liefhebber van mensen, Een Die begaan was met de tegenwoordige en toekomstige welvaart van Zijn luisteraars. De Joodse leraren hadden een grote eigenliefde, maar een gebrek aan liefde voor anderen wat blijkt uit verschillende Bijbelgedeelten (Matteüs 23:1-33).

Jezus Christus sprak en handelde met gezag, omdat Zijn boodschap en kracht direct vanuit het hart en denken van God de Vader (en dus uit Zijn goddelijke natuur) en uit de Schriften voortkwam (Matteüs 5:17-18; 7:28-29; 21:12-14; Johannes 12:49-50). De Joodse leraren haalden steeds de woorden van een ander leraar aan die het ook van andere leraren aangehaald hebben! Jezus putte water uit de Bron van Levend Water, terwijl de Joodse leraren probeerden water te putten uit gebroken waterreservoirs (Jeremia 2:13).

De leraren en arbeiders van Gods Koninkrijk moeten voortdurend levend water drinken die Jezus Christus geeft (Johannes 4:14; Openbaring 22:1,17). Door Gods genade moeten zij steeds fris en creatief blijven door de oude en nieuwe waarheden in de Bijbel toe te passen op de nieuwe situaties van elke dag.

¹ Daarom is de studie van de gelijkenissen in DOTA zo belangrijk!

B. DE GELIJKENIS VAN DE ARBEIDERS EN DE OOGST

Lees Matteüs 9:35-38.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

De oogst. De oogst staat op de grootste akker die bestaat, namelijk, alle landen in de wereld. De opkomende graanoogst heeft voortdurend aandacht nodig om het gereed te maken voor de oogsttijd. Er blijft voortdurend veel te doen (zaaien, planten, water geven, onkruid wieden, afschermen tegen de zon, beschermen tegen dieven en roofvogels, enz.) .

De arbeiders. De arbeiders zijn dagloners die elke dag gehuurd worden om op de grote akker te werken. Maar in deze gelijkenis zijn er te weinig arbeiders.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs 9:35-36.

Dit is een korte samenvatting van de Grote Galilese Bediening van Jezus Christus. Dit staat opgetekend in Matteüs 4:12 tot 15:20 en vond plaats tussen december 27 n.C. en april 29 n.C. “Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het evangelie van het Koninkrijk, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk” (Matteüs 4:23; 9:35). Hij zei, “De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het evangelie.” (Markus 1:15). En Hij maakte discipelen en zei, “Kom achter Mij en Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt” (Markus 1:17). De scharen mensen reageerden met enthousiasme, maar de Farizeeën en Schriftgeleerden weerstonden Hem met groeiende haat.

“Jezus was innerlijk met ontferming bewogen over de menigte mensen, omdat zij vermoeid en belast waren, zoals schapen die geen herder hebben. Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt” (Matteüs 9:36-38).

Vermoeid. Het woord in Grieks betekent: “villen (stropen) van de huid”. Het wordt gebruikt om de schare mensen in Israël te beschrijven die geteisterd, onder druk geplaatst, afgemat, verward en misbruikt werden (Matteüs 11:28) door de Farizeeën en Schriftgeleerden die 613 door mensen gemaakte wetten aan de mensen oplegden: wetten over sabbatten, godsdienstfeesten, gebedsriemen op voorhoofd en voorarmen, lange kwasten aan hun kleden en gebedsdoeken om hun hoofden, enz. (Matteüs 23:4-5). Deze godsdienstige leraren waren blinde gidsen die de mensen misleidden (Matteüs 15:14). Daartegenover legde Jezus Christus de nadruk op de belangrijkste zaken in de Wet, namelijk het recht, de barmhartigheid en het geloof (Matteüs 23:23).

Verstrooid. Het woord in Grieks betekent: “neergeworpen”, “hulpeloos op de grond liggen”, afgemat en verloren, ontmoedigd en verlaten!

Schapen zonder een herder. De scharen van mensen in Israël waren als schapen zonder herder, onverzorgd, onbeschermd en door niemand gezocht (Ezechiël 34). Zij waren uitgeput en werden slachtoffers van roofdieren, weer en wind, honger en dorst. Wat zij nodig hadden waren ware gidsen/leiders en herders met ontferming!

Op dit punt vertelde Jezus de gelijkenis van de arbeiders en de oogst.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 9:37.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 9:38 en Matteüs hoofdstuk 10.

In Matteüs hoofdstuk 9 spoort Jezus Christus Zijn discipelen aan om *te bidden* voor een veel groter aantal arbeiders En in Matteüs hoofdstuk 10 *trainde* Hij Zijn discipelen om arbeiders te worden!

3. Identificeer welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Ontdek en bespreek. Welke details in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

Jezus geeft aan geen van de details enige bijzondere betekenis. Daarom moeten de details vanuit het verhaal en het verband afgeleid worden.

De oogst. In deze context keek Jezus naar de schare mensen in Israël “De oogst” vertegenwoordigt alle verloren mensen in Israël (Matteüs 10:6). Maar in de toepassing verwijst het ook naar alle verloren mensen in de wereld (Matteüs 24:14; 28:18-20). Dit is een relevant detail.

De arbeiders. In deze context verwees Jezus Christus naar de mensen die God de Vader zou uitzenden naar de verloren mensen in het volk van Israël (Matteüs 10:5-7) en de verloren mensen in alle andere landen in de wereld (Matteüs 10:5-7; 28:18-20). Dit is dus een relevant detail.

4. Identificeer de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de arbeiders en de oogst in Matteüs 9:35-38 gaat over “getuigen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Er bestaat een scherp tegenstelling tussen het grote aantal mensen dat de oogst vormt en het gebrek aan arbeiders die de oogst moeten binnenhalen.”

Getuigen is één van de fundamentele kenmerken en de speciale taak van arbeiders van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk bidden dat God nog veel meer arbeiders in Zijn oogst zal uitzenden. Jezus legt de nadruk op het aantal en de kwaliteit van de arbeiders. Zij moeten bidden voor veel meer arbeiders en bidden dat deze arbeiders door God (en niet door menselijke instellingen) uitgezonden worden. Arbeiders (in de plaatselijke gemeente en in de wereldwijde Gemeente) moeten door God toegerust, geroepen en aangesteld worden (in overeenstemming met wat de Bijbel hierover leert)! Zij moeten mensen zijn die God liefhebben en met ontferming over de verloren mensen in de wereld bewogen zijn.

5. Vergelijk de gelijkenis met parallele en contrasterende Bijbelgedeelten.

Lees Jesaja 55:1-7; 61:1-3; Johannes 3:16; Romeinen 10:12-13.

Ontdek en bespreek. Hoe kun je wat deze Bijbelgedeeltes leren vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

Aantekeningen. Zij leren allen dat God wil dat de blijde boodschap aan verloren mensen verkondigd wordt en dat God Zich verblijdt in de bekering en verlossing van elk zondaar.

(Zie ook 1 Koningen 8:41-43; Psalm 72:8-15; Spreuken 11:30; Daniël 12:3; Micha 7:18-20; Maleachi 1:11; Matteüs 22:9; 23:37; 28:19-20; Lukas 15; 19:10; Johannes 10:16; Handelingen 4:12; 1 Korintiërs 9:22; 2 Korintiërs 5:20-21; 1 Timoteüs 1:15; Openbaring 3:20).